

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298927
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6122298927.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, XXX XX A., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 16.129,88 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/96/2022-147 zo dňa 04. októbra 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- III. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie 500 eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 52 odsek 1, 2, 3, 4, § 53 odsek 1, 5, § 54 odsek 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 7 odsek 1, 2, § 9 odsek 1, 2, § 11 odsek 1, 2, § 17 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“).

3. Vychádzal zo zistenia, že posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s. bola od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Žalobca si uplatňoval právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto súd prvej inštancie vyhodnocoval, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že jeho právny predchodca bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7

odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa predloženého vyjadrenia žalobcu mala žalovaná v čase uzavretia zmluvy príjem vo výške 1.770 Eur, ktorý mal byť overený dopytom do úverového registra. Žalobca jednak nepreukázal, aby žalovaná deklarovala príjem v takej výške, ale ani nepreukázal, aby tento príjem overoval právny predchodca žalobcu. Pokiaľ ide o výdavky tak žalobca uviedol, že náklady na domácnosť predstavovali sumu 198,09 Eur. K uvedenému žalobca nepredložil žiaden doklad, a preto nie je zrejmé, z čoho mali tieto výdavky žalovanej pozostávať a ani či výška zodpovedala skutočnosti. Ak sa má jednať o sumu životného minima nepostačuje, ak žalobca, resp. jeho právny predchodca pri výdavkoch vychádzali iba zo sumy životného minima. Rovnako veriteľ nezohľadnil náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, len odhadom zobral do úvahy sumu 400 Eur. Za týchto okolností dospel súd prvej inštancie k záveru, že právny predchodca žalobcu zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, a preto sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa ustanovenia § 11 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní neboli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa XX.XX.XXXX. Vzhľadom na vyššie uvedené k vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo a teda OTP Banka Slovensko, a. s. nemohla postúpiť žalobcovi dňa XX.XX.XXXX tzv. „živý úver“. Pokiaľ teda spoločnosť OTP Banka Slovensko, a. s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 92 odsek 8 Zákona o bankách, ale aj s ustanovením § 17 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto bola zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. Proti rozsudku s výnimkou výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že rozsudok zruší s ohľadom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania, resp. aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal negatívnu procesnú podmienku a to prekážku právoplatne rozhodnutej veci a podanie odporu neoprávnenou osobou. Uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a dňa XX.XX.XXXX vydal vo veci platobný rozkaz sp.zn. 28Up/388/2022. Zo strany žalovanej bol prostredníctvom právneho zástupcu podaný odpor, tento však nebol elektronicky podpísaný T. U. F., ale T. L. B. T. L. B. nepriložila žiadne substitučné splnomocnenie ani žiadne iné plnomocnenstvo, ktoré by jej dovoľovalo konať za právneho zástupcu žalovanej. Nemožno preto hovoriť o splnení podmienky napísania a podpísania odporu T. U. F., ale ide o podanie bez autorizácie, t.j. odpor podaný neoprávnenou osobou, v dôsledku čoho nadobudol platobný rozkaz voči žalovanej právoplatnosť a vykonateľnosť a založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre toto prebiehajúce konanie. Odvolateľ ďalej zastáva názor, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovanej boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Žalobca sa nemôže stotožniť so záverom, že nepreukázal, aby právny predchodca skúmal príjmy a hlavne výdavky, nakoľko tie žalobca preukázal vo vyjadrení k odporu zo dňa XX.XX.XXXX, kde pripojil výpis z nahliadnutia do úverového registra a žiadosť o úver, kde žalovaná deklarovala, že je slobodná a nevyživuje dieťa. Zároveň deklarovala, že má ukončené stredoškolské vzdelanie, je zamestnaná na dobu neurčitú od roku XXXX ako SZČO, pričom deklarovala aj mesačný príjem predložený čestným vyhlásením vo výške 1.7770 Eur. Pravdivosť uvedených údajov osvedčila vlastnoručným podpisom na týchto dokumentoch. Zároveň žalobca uviedol, že poskytnutý úver mal byť v zmysle článku 3 odsek 1 Zmluvy o úvere použitý na splatenie úveru č. C ktorého mesačná splátka predstavovala sumu 390 Eur. Preto nemožno dôjsť k záveru, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej bola zachovaná.

5. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu potvrdil. Uviedla, že zo strany právneho zástupcu žalovanej bolo doložené poverenie, na základe ktorého bola oprávnená osoba poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie

všetkých podaní v elektronickej schránke právneho zástupcu žalovanej. Ak mal súd pochybnosti o plnej moci, mal vyzvať žalovanú na jej predloženie.

6. K vyjadreniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca. Uviedol, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, predovšetkým na podanom odvolaní.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací o podanom odvolaní rozhodol rozsudkom sp. zn. 3CoCsp/2023-187 zo dňa 01.06.2023, kedy rozsudok vo výrokoch II. a III. potvrdil a vyslovil, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Vzhľadom na podané dovolanie zo strany žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením sp. zn. 6Cdo/153/2023-248 zo dňa 28.11.2024 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/5/2023-187 zo dňa 01.06.2023 a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia dovolací súd uviedol, že k podstatnej odvolacej námietke, ktorou žalobca poukazoval na prekážku rozhodnutej veci odvolací súd len dodal, že žalovaná zaslala do spisu splnomocnenie so zaručenou konverziou. Toto podľa dovolacieho súdu nebolo možné považovať za vysporiadanie sa s odvolacou námietkou, pričom bez pripojenia si spisu z upomínacieho súdu je akékoľvek konštatovanie k tejto námietke predčasné. Z uvedeného dôvodu mal dovolací súd zato, že došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom vadou podľa ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Podľa názoru dovolacieho súdu tiež nebolo zrejmé, na základe čoho odvolací súd konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je správny (nakoľko toto súd prvej inštancie vôbec nekonštatoval).

9. Po vrátení veci dovolacím súdom Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., v zmysle pokynu dovolacieho súdu uvedeného v uznesení sp. zn. 6Cdo/153/2023-248 zo dňa 28.11.2024, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese (spotrebiteľský úver) č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 24.745 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 107 pravidelných mesačných splátkach vo výške 317,59 Eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá XX.XX.XXXX. Listom zo dňa XX.XX.XXXX veriteľ žalovanej oznámil, že ku dňu XX.XX.XXXX je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 2.772,29 Eur. Zároveň ju vyzval k úhrade dlžnej sumy do 15 dní od doručenia a upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Listom zo dňa XX.XX.XXXX veriteľ žalovanej oznámil, že ku dňu XX.XX.XXXX je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 3.335,50 Eur. Zároveň ju vyzval k úhrade dlžnej sumy do 15 dní od doručenia a upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Listom zo dňa XX.XX.XXXX veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX bola medzi veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej malo byť aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej.

12. Podľa ustanovenia § 23 odsek 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „Zákon o e-Governmente“), ak nie je preukázaný opak, na účely elektronickej komunikácie je oprávnenie osoby konať za inú osobu alebo v mene inej osoby preukázané vždy, ak
a) konajúca osoba použije na autorizáciu platný mandátny certifikát podľa osobitného predpisu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia, alebo

b) prostriedok, ktorý konajúca osoba použije na autorizáciu, zodpovedá najmenej úrovni zabezpečenia „vysoká“ podľa osobitného predpisu a obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene.

13. Podľa ustanovenia § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa odseku 2, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14. Podľa ustanovenia § 11 odsek 2, Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

15. Podľa ustanovenia § 17 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Žalobca v odvolaní namietal, že prejednaniu veci prvoinštančným súdom, ktoré nasledovalo po podaní odporu v upomínacom konaní, je postihnuté vadou, upravenou v ustanovení § 230 C.s.p., podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Žalobca tvrdil, že vec bola právoplatne rozhodnutá vydaním platobného rozkazu v upomínacom konaní, pretože odpor, ktorý proti platobnému rozkazu žalovaná podala, bol podaný neoprávnenou osobou. Uvedené odvolacie námietky žalobcu nie sú dôvodné, a to z nižšie uvedených dôvodov.

18. Z dôvodovej správy k Zákonom o eGovernmente vyplýva, že preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby je možné jedným z nasledujúcich spôsobov:

- osoba pri autorizácii úkonu použije mandátny certifikát, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto inú osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia. Použitie mandátnych certifikátov sa predpokladá najmä pre pracovníkov orgánov verejnej moci, kde pre overenie platnosti tohto úkonu je potrebné jednoduchým spôsobom (umožňujúcim aj automatizované spracovanie) preukázať takéto oprávnenie (napr. notár, pracovník IOM, colník a pod.)
- ak autorizačný prostriedok obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene (napr. rodič za nepnoleté dieťa a pod.)
- doložením elektronického dokumentu, ktorý obsahuje jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, osoby, v mene ktorej je oprávnená konať a rozsah oprávnenia konať v mene tejto osoby, pričom tento elektronický dokument musí byť autorizovaný splnomocniteľom (ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia) alebo príslušným orgánom verejnej moci (ak oprávnenie konať vzniká rozhodnutím orgánu verejnej moci)
- elektronickým odpisom z informačného systému verejnej správy, nie starším ako jeden mesiac, ak sa oprávnenie konať zapisuje podľa zákona do informačného systému verejnej správy
- identifikátorom osoby, v mene ktorej sa koná, ak konajúca osoba je zákonným zástupcom osoby, v mene ktorej sa koná.

19. Odvolací súd po preskúmaní odvolacej námietky zistil, že Okresný súd Banská Bystrica dňa 02.05.2022 pod sp. zn. 28Up/388/2022 vydal vo veci platobný rozkaz, kde prvoinštančný upomínací súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 16.129,88 Eur s úrokom vo výške 3.356,39 Eur a úrokmami z omeškania. Proti platobnému rozkazu bol podaný odpor prostredníctvom elektronického formulára, kde žalovaná namietala vydaný platobný rozkaz. Namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Uvedený odpor proti platobnému rozkazu bol doručený podľa doručeníek vyplývajúcich z elektronického súdneho spisu dňa XX.XX.XXXX a bol podpísaný T. L. B.. Tento podpis bol overený a vyhodnotený za platný. K tomuto odporu, ktoré podanie je možné považovať za podanie vo veci samej, bolo pripojené plnomocenstvo pre T. U. F. na zastupovanie žalovanej v danej právnej veci a taktiež poverenie podľa ustanovenia § 23 odsek 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente, podľa ktorého oprávnená osoba, T. L. B., bola poverená advokátom T. U. F., advokát s.r.o. v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímať, podpisovať, podávať a autorizovať všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia. Poverenie bolo vydané dňa XX.XX.XXXX a podľa osvedčovacej doložky zaručenú konverziu k pripojenému plnomocenstvu a tiež povereniu vykonal konateľ T. U. F..

20. Odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12.01.2023, kde sa zaoberal obdobnou situáciou ako v tomto prípade - v prípade podaného dovolania stranou sporu elektronickou formou došlo k elektronickému podpisu tohto dokladu a doručeniu dovolania elektronickou formou so zaručeným elektronickým podpisom advokátskeho koncipienta právneho zástupcu strany bez poverenia na zastúpenie pri úkone podľa ustanovenia § 16 odsek 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Ústavný súd dospel k záveru, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojim formalizmom pri takejto interpretácii vzdáva nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram, kde poukázal najmä na právnu kultúru Českej republiky, kde takéto podania hodnotia inak, ako na Slovensku. Ústavný súd v uvedenom náleze dospel k záveru, že právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k C.s.p.. Zákon o e-Governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickej schránkou. Súčasťou tohto oprávnenia disponovať s elektronickej schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria jeden celok.

21. Podľa Ústavného súdu nemožno za ústavne udržateľné považovať právne názory vyjadrené v rozhodnutiach najvyššieho súdu R 78/2018 a R 49/2020, ktoré žiadajú od dovolateľov podpísanie dovolania výlučne advokátom bez možnosti hoc aj výslovného splnomocnenia na podpísanie dovolania advokátskym koncipientom. Nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (pozri III. ÚS 194 /2012 alebo Ústavný súd Českej republiky IV. ÚS 281/04, III. ÚS 2373/21). Tieto obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprimeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo spochybnené vo svojej podstate. Preto sa pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania treba vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého

procesu, ale aj prehnanej pružnosti, ktorá by viedla k spochybneniu procesných podmienok stanovených zákonom (pozri Ústavný súd Českej republiky III. ÚS 2373/21, Európsky súd pre ľudské práva Walchli proti Francúzsku, č. 35787/03, § 29, z 26.07.2007).

22. Z obsahu spisu vyplýva, že advokátka T. L. B. vykonávala právne úkony v súlade s poverením podľa ustanovenia § 23 odsek 4 Zákona o e-Govermente, teda konala v súlade s tým, na čo bola advokátom T. U. F., advokát s.r.o. splnomocnená a na čo bola aj oprávnená. Samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že poverenie podľa ustanovenia § 23 odsek 4 Zákona o e-Govermente (prípadne aj splnomocnenie podľa ustanovenia § 16 odsek 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní) bolo skutočne aj udelené.

23. Poverenie udelené advokátke T. L. B. právnym zástupcom žalovanej elektronicke prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickeou schránkou advokáta T. U. F., advokát s.r.o pokrýva aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickeým podpisom, podpísanie odporu proti platobnému rozkazu kvalifikovaným elektronickeým podpisom a úkon ich odoslania súdu. V tomto prípade uvedená argumentácia platí o to viac, že nešlo o zastúpenie advokátskou koncipientkou, ale zastúpenie iným advokátom - substitučné zastúpenie.

24. Pokiaľ by sa odvolací súd priklonil k výkladu, ktorý v odvolaní uviedol žalobca, došlo by neprímeraným spôsobom k obmedzeniu žalovanej ako spotrebiteľa v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že jej právo na prístup k súdu by bolo spochybnené vo svojej podstate, a preto je potrebné vyhnúť sa prehnanému formalizmu už aj s poukazom na to, že v čase, keď bol vo veci vydaný platobný rozkaz, nevyplýva, že by sa v spotrebiteľskej veci upomínací súd zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že by bol vyhodnocoval prijateľnosť alebo neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok.

25. Na margo pokynu dovolacieho súdu na pripojenie spisu z upomínacieho súdu odvolací súd uvádza, že tento bol od začiatku súčasťou spisu s identifikačným číslom XXXXXXXXXX. Po podaní odporu bolo konanie 28Up/388/2022 dňa 16.06.2022 postúpené Okresnému súdu Prešov (č.l. 90), kde konanie pokračovalo pod sp. zn. 16Csp/96/2022 (č.l. 94). Všetky informácie o elektronickeom podpísovaní jednotlivých dokumentov sa nachádzajú vo fyzickeom resp. v elektronickeom súdnom spise k tomuto konaniu.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný oprávnenou osobou, preto nebolo možné rozhodnúť o odmietnutí odporu v zmysle ustanovenia § 12 odsek 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaciu námietku o existencii prekážky rozhodnutej veci nepovažoval za dôvodnú.

27. K odvolacej námietke týkajúcej sa odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti splácania spotrebiteľského úveru odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zodpovedal všetky otázky, ktoré považoval pre rozhodnutie za podstatné, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver. Ani v priebehu dovolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje.

28. Súdu prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepostupoval dôsledne podľa ustanovenia § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v ustanovení § 220 odsek 2 C.s.p.. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

29. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň nebolo sporné, že medzi právnym

predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa príslušných ustanoví Zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo (pozri čl. 8 odsek 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais C-565/12, obdobne rozsudok C - 449/13) a s poukazom na ustanovenie § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom, resp. jeho právny predchodcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie vyhodnocoval správne, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcov, aby tento preukázal, že bonita žalovanej bola náležite skúmaná, že došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Veriteľ je v zmysle ustanovení § 7 a § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

32. Žalobca bol súdom vyzvaný dňa XX.XX.XXXX na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním bonity žalovanej s poukazom na ustanovenie § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (č. l. 97 spisu). Podaním zo dňa XX.XX.XXXX doručeným súdu XX.XX.XXXX žalobca oznámil, že pri posúdení bonity žalovanej boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Žalovaná v žiadosti o úver deklarovala, že je slobodná a nevyživuje žiadne dieťa, zároveň deklarovala, že je zamestnaná na dobu neurčitú od roku XXXX a mesačný príjem deklarovala predloženým čestným vyhlásením vo výške 1.770 Eur (č. l. 104 - 106 spisu). Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako právny nástupca veriteľa v danej veci porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 7 odsek 1, v spojení s § 11 odsek 2 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal listinnými dôkazmi tvrdené overenie deklarovaného príjmu žalovanej vo výške 1.770 Eur, dopytom do sociálnej poisťovne, resp. nepredložil iný listinný dôkaz svedčiaci o príjme žalovanej. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno, že by jeho právny predchodca zisťoval a vyhodnotil

príjem žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím Zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 Eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.

33. Pri overovaní bonity žalovanej nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovanej o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ustanovením § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ustanovení 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovanej). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa. Za daného stavu aj odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru je správny.

34. Keďže v prejednávanej veci k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, právny predchodca žalobcu v rozpore s ustanovením § 17 odsek 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (XX.XX.XXXX) a taktiež sa nejednalo ani o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto postúpenie pohľadávky s odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX bolo neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a teda správnym dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

35. Pokiaľ žalobca potrebné zistenia v konaní odvodzoval od jeho nerozporovaného tvrdenia na základe ustanovenia § 151 odsek 1 C.s.p., takýto postup v spotrebiteľských sporoch (§ 290 - § 306 C.s.p.) nepovažuje odvolací súd za náležitý v prípade, že súd požaduje skutočné preukázanie žalobcom tvrdenej skutočnosti. Súd prvej inštancie požadoval relevantný dôkaz o skúmaní bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 7 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu prvej inštancie je v súlade s ustanovením § 295 C.s.p., podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Súd je totiž vždy povinný ex offa poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva. K posudzovaniu bonity odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 679/18, podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

36. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť

posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

39. Podľa ustanovenia § 453 odsek 1 C.s.p., Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

Podľa odseku 3, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

40. Podľa ustanovenia § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 3CoCsp/2023-187 zo dňa 01.06.2023, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 453 odsek 3 C.s.p. rozhoduje aj o trovách dovolacieho konania.

42. Ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 odsek 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pritom pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa ustanovenia § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

43. Žalobca síce bol v dovolacom konaní úspešný vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd tak však urobil z procesných dôvodov a to z dôvodu, že záver súdu bol bez pripojeného upomínacieho spisu predčasný. Z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozhodnutia však vyplýva, že všetok spisový materiál ku konaniu (vrátane spisu z upomínacieho súdu) bol súčasťou súdneho spisu resp. elektronického súdneho spisu. Odvolací súd v konečnom dôsledku rozhodol rovnako, teda rozsudok v napadnutej časti potvrdil. Urobil tak preto lebo (ako z vyššie uvedeného odôvodnenia vyplýva) samotný žalobca, resp. jeho právny predchodca porušil svoje povinnosti dané zákonom, v dôsledku čoho nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru, čo malo za následok nedodržanie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Z uvedeného dôvodu má zato, že v danom prípade sú na mieste dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 C.s.p. (spočívajúce v dôvode zrušenia rozsudku dovolacím súdom a v samotnom rozhodnutí odvolacieho súdu) a preto o trovách dovolacieho konania rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).